

♠ Libštátský zpravodaj ♠

Vydává ObÚ v Libštátě

redaktor A. Šváb

únor - březen 98

Ze starostova stolu ...

* Byla zahájena plynofikace části obce Vyšehrad, předpokládaný termín ukončení 30.4.1998, předpoklad uvedení do provozu červen 1998. Finanční účast obce je 670 tis. Kč.

* Následkem posledních požárů rozhodlo zastupitelstvo na svém jednání dne 10.02.1998 zakoupit cisternový požární automobil CAS - 25 - Škoda - 706. Obsah nádrže na vodu je 3500l, nádrže na pěnu 200l. Automobil byl přivezen 19.03.1998 a svěřen do péče SDH. V sobotu 04.04.1998 proběhlo proškolení řidičů a obsluhy.

* 31.03. se konala valná hromada Energetického a plynárenského sdružení měst a obcí, která se hlavně zabývala dalším postupem v otázce vlastnictví akcií VČE a VČP a vlivem měst a obcí jako akcionářů v těchto společnostech a celkovou energetickou politikou státu.

* Činnost pracovní skupiny

- úprava domu č.p. 32 - bourání staré příčky, nepoužívaných suchých záchodů, zamítnutí nové elektroinstalace na chodbách / navážení kamene, oprava cest / pořez dřeva pro KD / odklizení polomů v lese / ořez křovin a stromů / příprava hranice na čarodějnice

Přidělování obecních bytů v Libštátě

S bydlením v České republice je svízle. Lidí přibývá, bytů spíše ubývá. Každý dospělý člověk přitom potřebuje samostatné bydlení, zvláště pokud chce založit manželství a rodinu. Ve většině obcí tohoto státu shromažďují dlouhé seznamy žadatelů o byt a dostat v dnešní době státní či obecní byt je štěstí, které se rovná výhře v loterii.

Podobný problém řešilo i poslední zastupitelstvo v Libštátě. Zájemců bylo jako vždy mnoho, byt byl jenom jeden. Koho podpoří ve veřejném hlasování,

musel každý zastupitel těžce zvažovat. Nakonec se rozhodlo mezi dvěma horkými favority. Abych podpořil diskusi o bydlení a obecních bytech, rozhodl jsem se všem zastupitelům položit sugestivní otázku:

Co Vás vedlo k tomu, že jste nepodpořil /nepodpořila/ přidělení obecního bytu manželům Hankovým, i když ze všech zájemců měli nejdéle podanou žádost a jejich bytová situace je nejtíživější?

Oповědi zastupitelů:

Pan starosta Jiříček /Nezávislý/:

„Moje rozhodnutí vedla celková znalost situace v otázce bydlení v Libštátě a jsem přesvědčen, že moje rozhodnutí bylo jediné možné v daném okamžiku i v pohledu dlouhodobém. Otázka bydlení jistě bude v příštím volebním období jedním z hlavních volebních programů nového zastupitelstva.“

Paní místostarostka Bedrníková /Nezávislá/:

„Troufám si říci, že jsem byla znalá všech podstatných okolností, rozhodných pro přidělení bytu. A tvrzení, že délka podané žádosti má hlavní

váhu, v tomto případě neobstojí, ani tíživá bytová situace není v tomto případě tak úplně jednoznačná a bez viny nájemníka. Z praxe také vím, že je pro majitele objektu stejně důležité přihlédnout k ekonomické stránce, s čímž souvisí placení nájemného a dalších plnění spojených s užíváním bytu. U rodiny, která spoléhá pouze na sociální dávky a podporu v nezaměstnanosti, se dá předpokládat, že nebude mít na nájemné v bytě I. kategorie. Rovněž nemalou úlohu v bydlení v nájemních domech hraje i občanské soužití mezi nájemníky a tady nejde jenom o

užívání společných prostor, ale i o chování nájemníků v bytech. A to jsou důvody, které ovlivnily moji volbu.

Paní ing. Janatová /Nezávislá/:

„Na veřejném jednání obecního zastupitelstva jsem svým hlasem nepodpořila přidělení bytu manželům Hankovým z tohoto důvodu:

Domnívám se, že v dnešní době pro získání bytu již nestačí nejdéle podaná žádost ani tíživé bytové podmínky. Důležité je zajištění trvalého příjmu rodiny k tomu, aby bylo možné tuto situaci změnit. Pokud finanční prostředky

rodiny nepokryjí dnes nájemné malého bytu, je nereálné stavět tuto rodinu před další problém, kde vzít finance na lepší bydlení. V současné době si nikdo, a tedy ani obec, nemůže dovolit pronajmout byt s tím, že již předem je zřejmé, že jeho nájemníci nebudou schopni platit nájem.

Pan Rosenberg /Nezávislý/., Můj názor je: Tihle lidé dostali vícekrát šanci pracovat u obce, nikdy to nevydrželi. Kolem nich se scházejí lidé podobné úrovně a myslím si, že v Obecnězářku by to nedělalo dobrotu. Dále si myslím, že by byly stížnosti od spolubydlicích na hygienu a hlučnost.“

Pan Štěpánek /Nezávislý/., Myslím, že přidělení bytu pro rodinu, kterou jsem podpořil, bylo správné, neboť jistě přinese obci více, než rodina, která bez zjevné pomoci obci a občanům se jenom veze a chce žít na úkor jiných. Pracovních příležitostí je, myslím, dost a je třeba se jen trochu více starat - příklad : Rodiny Herákových.“
Paní Valentová /Nezávislá/ : „Z ekonomického hlediska.“

Pan Šimůnek Pavel /KDU-ČSL/ : „Tato otázka se mi zdá účelová a ne zrovna dobře postavená. V první řadě chci říci, že pokud mám správně rozhodnout, musím zvážit mnohem více faktorů, než jen uváděné. Těž mi nepřipadá

správné dávat takovou váhu délce trvání žádosti /pořadníky jsou zrušené/, je správné k ní však přihlídnout. Postavit obhajobu „nejtíživější situace“ na příslušenství mi také případně výměře bytu a stavu koupelny a jako vytržené z reality. Hlasoval jsem v dané chvíli podle mých informací pro nejlepší řešení. Sestavit obecná kritéria pro přidělování bytu a zapracovat do nich veškeré možné ovlivňující faktory je velice náročné a prakticky nesplnitelné. Také chci říci, že necítím použití této konkrétní otázky jako podnět pro rozpoutání diskuse o bytové výstavbě v Libštátě.“

Přidělení obecního bytu manželům Hankovým chtěli podpořit dva poslanci - pan Šimůnek Jan /KDU-ČSL/ a MUDr. Šlechta /Nezávislý/. Pana Šimůnka jsem se zeptal : Co Vás vedlo k tomu, že jste chtěl podpořit přidělení obecního bytu manželům Hankovým ?

Odpověděl : „Myslím, že to potřebují nejvíce. Pokud mám mluvit za sebe, vycházel jsem při hlasování o přidělení bytu ze znalosti bytové situace všech žadatelů. Ptal jsem se, kdo má nejdelsí žádost o byt, přesvědčil jsem se, kdo má nejhorší stav koupelny a příslušenství. Jako jediní kandidáti mi vyšli manželé Hankovi, které jsem chtěl podpořit. „

Zeptal jsem se i manželů Hankových : Proč si myslíte, že zastupitelé nepodpořili většinou hlasů přidělení bytu právě Vaší rodině, když Vaši tíživou situaci znají ?

Pan Hanko : „Myslím si, že všichni věděli měsíc dopředu, že ten byt dostane někdo jiný, než my. Mrzí mě, že starosta přidělení našeho bytu nepodpořil, i když jsem na obci pracoval a neměl jsem s nikým problémy. Do hospod nechodím, děcka chodí slušně oblékané, pan starosta sám ví, v jakých podmínkách přitom bydlíme. Na zasedání zastupitelstva jsem nepřišel z toho důvodu, že bych tam byl úplně zbytečný, protože jsem věděl, že do dostane někdo jiný. Tím bych nikoho nechtěl urazit, ale mrzí mě to, že nám lidé nevěří.“

Paní Hanková : „ Já si myslím to samé, co manžel.“

Co říci závěrem ? Podobné diskuse patří k demokracii. Každý den se musíme ptát, zdali rozhodujeme správně, musíme hledat odpovědi na otázky, které jsou mnohdy nepříjemné.

Tuto diskusi jsem cítil potřebu rozpoutat proto, abychom na obci zvážili do budoucna potřebu výstavby či nevýstavby dalších obecních bytů a abychom si ujednotili kritéria pro přidělování bytů tak, aby jim každý občan správně rozuměl a necítil při tom křivdu.

Rodině, které byl na minulých schůzích obecního zastupitelstva byt přidělen, jej samozřejmě přeji. MUDr. Vít Šlechta

Informace o Masarykově základní škole

Dne 4.2.98 proběhl zápis do 1. třídy. V září nastoupí 16 dětí. Vedle toho bylo podáno 6 žádostí o odklad. Počátkem II. pololetí se naši žáci zúčastnili několika soutěží. Bezesporu nejúspěšnějším byl Michal Ježek, žák 9. třídy. Vedle okresních kol olympiády z českého a anglického jazyka, kde poměrně dobře obstál, dosáhl pod vedením paní učitelky Horáčkové i skvělého vítězství v chemické olympiádě a postupuje do krajského kola. Lze bez nadsázky napsat, že bez tohoto žáka se v minulosti neobešla žádná významější soutěž s výjimkou akcí tělovýchovných. Byl zkrátka všude, kde se často v přetěžké konkurenci vybojovávalo či obhajovalo dobré jméno školy. Za necelé tři měsíce Michal opustí naši školu a bude velice těžké najít za něj kvalitní náhradu. A. Šváb, ředitel

Ředitel školy a odborová organizace děkují všem, kdo se podíleli v pátek 27.3. na zajištění oslav Dne učitelů v libštátské Myslivně. Vynikající kuchyně, vzorná obsluha a příjemné prostředí vnukly většině hostů přání, aby se sem co nejdříve zase podívali.

A.Š.

Napsali sami o sobě

Na druhý stupeň libštátské školy chodí celkem 116 žáků. Vyznamenáním se pyšní 26 žáků, 10 bohužel neprospělo. Chovat se neumí 7 „plantážníků“, měli sníženou známku. Dva „tuláci“ občas zapomenou, kde je škola. Cestovali celkem 15 vyučovacích hodin. Nejlépe si vedou třídy 9. a 8.A, prospělo 26 deváťáků, tedy clá třída. V osmé jsou tři propadlíci. Jako horší se jeví 6. a 8.B. „Běčáci“ propadli dva z celkového počtu deseti chlapců a pěti dívek. A v „šestce“ měli vyznamenání 2 z 26 žáků.

Tereza Paulů, žákyně 8.A

Z historie Libštátských ochotníků

Po válce k 50. výročí ochotnického spolku v Libštátě hrálo se na Vánoce představení Strakonický dudák. Před tím se na rozehrání nacvičila Mahenova Ulička odvahy. Do činnosti byla nově zapojena mládež. Vše režíroval pan učitel Štoviček, s nímž spolupracovali paní učitelka Paikrová, pan Zdeněk Lhota a další. Také pomáhali obětaví elektrikáři - p. Zelinka, sám navíc dobrý herec, a p. Váňa.

Představení Strakonického dudáka se velmi vydařilo. Hrálo se třikrát a vždy před nabitým sálem. Účinkoval též orchestr, které úspěšně doprovázel pohádkové výjevy hry a veršované projevy jednotlivých postav na melodram. Hudba hrála i v meziaktí.

Představení se konala v sále u Paikrů. Jevišťe nebylo stabilní, muselo se bourat, aby nezmenšovalo prostor při jiných akcích, a na každé divadlo stavět znovu. Mnoho lidí při tom ochotně pomáhalo. Pan učitel Štoviček vybíral náročná představení i s velkou výpravou. Kupř. se hrála „Princezna Pampeliška“, v roce 1949 Radúz a Mahulena a mnoho jiných. Ke zmíněné hře Rady a Nahulena zajišťoval výpravu výtvarník Městských divadel pražských mistr Koptík, který byl po únoru 1948 „vyhozen“. Parkové jeji ubytovali a zajistili mu stravování jakožto sponzoři a příznivci ochotnického spolku. Členové ochotnického spolku, kterých bylo tehdy kolem stovky, se pod jeho vedením střídali při práci na sále po několik týdnů. Ve všední dny si brali i dovolenou. Pomáhali i mnoho dalších občanů - řemeslníků. Mistr Koptík dokonce vymyslel - na tehdejší podmínky sálu - tzv. zvedací portál jeviště ke stropu a další praktičky, aby se stále nemusilo bourat a aby to pěkně vypadalo. Bylo to nečekaně krásné a vůbec celá výprava na Radúze a Mahulenu byla jedinečná. Měli jsme bolavé ruce, jak jsme z tvrdého plátna vystřihovali divadelní sufity. Mistr Koptík si to nadšení pochvaloval a sám barvil, stříkal a vše řídil. Aby se vše včas stihlo, tak se ke konci pracovalo i v noci. Byla vytvořena i zahrada kvetoucích magnolií. Všichni pracovali zadarmo a rádi. Výtvarník Koptík dostal od světové besedy náramně pochvalné potvrzení, že vlastně pomohl kulturní činnosti na venkově a na základě toho jej zase přijali v Praze. Jestli mu ještě něco dali Paikrovi, o tom se raději v té době nemluvalo. Starali se o něj však k jeho spokojenosti, že udělal více, než sám myslil.

A ještě jedna vzpomínka na tuto hru. Potřebovali jsme sehnat Sukovou hudbu. Nebyly noty. Nakonec se usoudilo, že nejlepší by byl sbor gramofonových desek, které má jediné Československý rozhlas. Psali jsme tam, ale přišla zajímavá odpověď. Výbor ochotnického spolku tam osobně poslal Marii Fejfarovou s tím, že se bez gramodesek nesmí vrátit. V Praze to jednoduché nebylo. Jednatelka chodila ze dveří do dveří a všude dostávala odpověď, že Rozhlas desky půjčovat nesmí. Nakonec se dostala až k vedoucímu hudebního oddělení Očadlíkovi, kterému velmi bezprostředně a důrazně vylíčila, jak se celá obec na toto představení těší a kolik to již dalo práce. Výsledek byl ten, že poslal sekretářku a krabici se čtyřmi deskami Sukovy hudby úplně nové - prý výjimečně měli do rezervy/ nám půjčil. Hru Radúz a Mahulena jsme hráli šestkrát. Hostovali jsme na Turnovsku a ještě někde. Za výtěžek byl uspořádán zájezd na operu Jakobín do Liberce. Také v 50. letech se hodně hrálo a zkoušelo se i ve dvou skupinách. Kulturně vlastně žila s divadlem celá obec. Zkoušelo se v nevytopeném sále a všechny rekvizity si ochotníci zpravidla nosili z domova.

Na hru Tvrdohlavá žena, v které hrál Pepa Jech Kubu-Kubička, si přinesl až ze statku velkou peřinu v pruhovaném povleku. Dodnes na to vzpomíná, jak s ní šel Vyšehradem a přes náměstí. Libštát měl po této stránce neaktivnější činnost v okrese. Větší než v samotných Semilech. Pan učitel Štoviček se pak stal režisérem okresního ochotnického sboru učitelů, který zkoušel v nové škole v Semilech.

M. Janatová, Semily

Z dědečkova vyprávění

V roce 1944 byla škola částečně zabrána. Obývali ji mladí lidé, kteří byli totálně nasazeni. Pracovali v německých továrnách na výrobu součástí letadel. V našem okolí byly dvě „fabriky“, a to v Semilech a v Nové Pace.

Ten rok trvaly prázdniny tři měsíce. Od podzimu do jara si děti chodily pro úkoly na evangelickou faru nebo do obecné školy (dnešní obecní úřad). Ale abychoim nepředbíhali. Německá armáda zabrala školu a prováděla zde až do jara výcvik. Z Hlíňáku si udělali střelnici pro kulometry a minometry. Jinak cvičili v okolních lesích a polích. Pro mnoho chlapců to byl velký zážitek. Ke konci zimy přišli do obce němečtí občané, kteří utíkali do Polska a Ukrajiny před Rudou armádou. Jeli na selských povozech tažených koňmi, na kolech i pěšky. Byli to tzv. národní hosté. Obec je ubytovala v prostorách nynějšího kina, v hostinci U Paikrů (dnešní Česká koruna) a v zájezdním hostinci, který stál v místě dnešní samoobsluhy. Koně a povozy byli umístěny v nynější Bergmanově továrně. Německé děti byly nejprve ve třídě s našimi dětmi, ale pak vytvořili vlastní třídu. Němečtí vojáci, kteří pilně trénovali v okolí Libštátu, našli smrt nedaleko Pardubic. České děti se dočkaly květnového osvobození již ve škole.

Tereza Paulů

Velikonoce - největší křesťanské svátky

Zamyšlení: Tullio Vinay z knihy Slunce vychází na jih

Kristus hledal nejobožejší lidi. Přinesl lásku těm, kdo ji neznali, přinesl čest těm, kterým ji nikdo nevzdával, přinesl radost těm, kteří byli na konci sil. Nechtěl prosazovat své vlastní zájmy, přijal způsob služebníka. Šel na kříž. Taková je pravda: Není jiné cesty k pokoji.

Kristus byl bičován a zemřel. Svět jej stále bičuje a přivádí na smrt. Avšak Kristus vstal z mrtvých. Prazákladem světa není smrt, nýbrž život. Kristus nám ukázal svět agapé, lásky, která e dává. To je ten „nový“ svět, který se musí definitivně zmocnit světa starého.

Můžete nám tvrdit, že žijeme mimo realitu a že to jsou iluze. Můžete nám říkat, že jsme blázni, že svět už nebude jiný, že není jiného východiska než zápas o bytí, život na úkor druhého. A přece Kristus vstal z mrtvých! Kdo může odstranit tuto pravdu ze světa?

Prázdný hrob

*hrob sahá nehlouběji
hlouběji sahá
než hrobaři hrob který samu
hloubili smrt pohřbil*

*neboť úžasný neboť úžasný
je náskok smrti je náskok života*

Kurt Marti
Pohřební řeči

připravil BRM

Svaz zdravotně postižených pořádá v sobotu 18. dubna 1998

Sběr starého železa

Železo připravte na dobře viditelné a přístupné místo, nebo kontaktujte pana Batkoviče, Libštát č.p. 251

Svaz zdravotně postižených je jednou z najaktivnějších organizací v Libštátě. Sdružuje přes 110 občanů z Libštátu a Košťálova. Schůze vý boru se koná každý měsíc, členská sůchze pak dvakrát do roka. Základna organizace je v Libštátě a jejím předsedou je p. Batkovič. Z akcí pořádaných svazem bych zmínil ještě dobře známé výlety.

Autorský večer

21.3.1998 jsme přivítali v našem kině p. Jiřího Beneše, úspěšného autora krátkého amatérského filmu. Nekomerční pohled na svět se odrazil ve všech jeho dílech.

Jmenuji alespoň některé : Dožila se - o 100. narozeninách, Kouzlo páry - touha svést se opět parní lokomotivou
Pro radost - jak se vyrábí vánoční zvoneček, Zpráva o zázraku - o nouzovém přistání letadla u Dubence

Představení trvalo asi dvě hodiny a přišlo 18 lidí.

-poc-

Výroční schůze

V pátek 20.3. 1998 se konala v kulturním domě výroční členská schůze ADV Libštát. Pro Libštát je ADV strategickým podnikem, zaměstnává totiž přes 110 lidí a obhospodařuje 1120 ha zemědělské půdy. Za loňský rok se mu podařilo vykázat zisk 972 tis. Kč, z něhož se část vyplatí jakko dividendy. Velmi důležitým zdrojem příjmů byla autodoprava. Tržby z jatek menaly mírný pokles. Družstvo snižovalo počet skotu z důvodu rekonstrukce kravína ve Svojkou, kde se zavádí nová metoda odchovu mladého dobytka /volně ustájení/.

Přes pokles množství vydojeného mléka zůsťaly tržby na stejné výši. Zvýšila se jeho kvalita. Průměrný výnos obilovin na hektar se zvýšil oproti roku 1996 o 0.8 tuny, současný výnos je 4 tuny z 1 ha. Družstvo také postavilo novou halu na stroje. Problémy však způsobují odběratelé opozdílymi platbami, především Krkonošská sýrárna a mlékárna a Idea. Tyto částky dosahují několika milionů korun.

-poc-

Z fotbalu

Tělovýchovná jednota Jiskra Libštát ještě jednou děkuje všem sponzorům za dary na sportovní ples. Kromě prvního zápasu mužů, který se hraje v Bělé, se budou všechny zápasy odehrávat v Kruhu u Jilemnice.

Muži : 5.4. Libštát - Rokytnice, 12.4. Studenec - Libštát, 18.4. Libštát - Sedmihorky, 27.4. Horní Branná - Libštát
2.5. Libštát - Stružinec

Žáci : 18.4. Libštát - Poniklá, 15.4. Studenec - Libštát, 2.5. Libštát - Bozkov

ZK

Pohotovostní služba

MUDr. Jůza oznamuje, že v pondělí o Velikonocích slouží od 8,00 do 11,00 hod na středisku v Libštátě.